

P. min. M. Węgrów

P. Dyp W. 7432

2.11.2017

J. N. Dyp

SZEF SŁUŻBY CYWILNEJ

Dobrosław Dowitz-Urbański

Warszawa, 2 listopada 2017 r.

DSC.WAP.141.17.2017.AKO

P. Kamiński

Pan

Mariusz Kamiński

Minister – Członek Rady Ministrów

Koordynator Służb Specjalnych

Szanowny Panie Ministrze,

w nawiązaniu do projektu ustawy o jawności życia publicznego, przedstawiam następujące uwagi w zakresie właściwości Szefa Służby Cywilnej.

Stosownie do art. 40 projektu ustawy, wśród funkcji i stanowisk, z którymi łączą się zakazy określone w art. 39 projektu, nie wymieniono funkcji i stanowisk istniejących w urzędach organów rządowej administracji zespolonej, ograniczając obowiązywanie zakazów do administracji niezespolonej. Należy rozważyć zasadność takiego zawężenia regulacji w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne¹ (art. 2 pkt 1 lit. b i c).

Zastosowane w art. 40 pkt 5 projektu ustawy określenie „stanowiska równorzędne pod względem płacowym” jest niejednoznaczne i może być rozbieżnie interpretowane – tak jak ma to miejsce w przypadku analogicznego sformułowania zawartego w art. 2 pkt. 2 obecnie obowiązującej ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Należy zaznaczyć, że pozostawienie przepisu art. 40 pkt 5 projektu ustawy w obecnej postaci będzie powodować trudności z określeniem przez poszczególne jednostki stanowisk, których dotyczą ograniczenia wskazane w art. 39 projektowanej ustawy, a w konsekwencji doprowadzi do niejednolitego stosowania przepisów. Sytuacja taka może

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 1393

RKH-E-9711.2017; 2-11-2017

również skutkować trudnościami z określeniem kryteriów ewentualnej oceny i kontroli prawidłowości stosowania przepisów w praktyce. Z tego względu dla określenia osób objętych ograniczeniami wynikającymi z art. 39 projektowanej ustawy zasadne wydaje się odejście od niejasnego kryterium „*równorzędności wynagrodzenia*” na rzecz zamkniętego katalogu stanowisk.

Określony w art. 46 ust. 6 katalog podmiotów zobowiązanych do zgłaszania wymaganych informacji do Rejestru Korzyści nie uwzględnia Szefa Służby Cywilnej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 *ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej*², Szef Służby Cywilnej to centralny organ administracji rządowej, jednakże nie kierownik urzędu centralnego. Szef Służby Cywilnej nie wykonuje swoich zadań przy pomocy „własnego” urzędu gdyż jego obsługę, stosownie do art. 14 *ustawy o służbie cywilnej*, zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. W związku z tym, ewentualne objęcie Szefa Służby Cywilnej obowiązkiem wynikającym z art. 46 ust. 6 wymaga stosownej zmiany omawianego przepisu.

W art. 49 pkt 53 projektu wskazano, że osoby zajmujące stanowisko dyrektora generalnego urzędu oświadczenia majątkowe składają Szefowi Służby Cywilnej. Przepis ten przewiduje przyznanie Szefowi Służby Cywilnej nowej kompetencji o charakterze ustawowym. W sposób bezpośredni wiąże się z nią m.in. obowiązek przechowywania oświadczeń majątkowych (art. 59 projektu), ich publikowania (art. 61 ust. 1 projektu), analizy (art. 62 ust. 1) oraz przekazania do Centralnego Biura Antykorupcyjnego albo naczelnika urzędu skarbowego w przypadkach, o których mowa w art. 63 projektu. To z kolei wymaga dodatkowych zasobów ludzkich i finansowych, które powinny zostać przyznane na realizację tych zadań. Nie zostało to jednak uwzględnione w Ocenie Skutków Regulacji.

Biorąc pod uwagę właściwość Szefa Służby Cywilnej, jego kompetencja w zakresie otrzymywania od dyrektorów generalnych urzędów oświadczeń majątkowych może dotyczyć jedynie tych dyrektorów generalnych, o których mowa w art. 25 *ustawy o służbie cywilnej* (dyrektorzy generalni urzędów administracji rządowej). Stanowiska dyrektorów generalnych urzędów istnieją również w urzędach i instytucjach, które umiejscowione są poza strukturami administracji rządowej. Zaliczyć do nich należy stanowisko dyrektora generalnego w Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, o którym mowa w § 2 pkt 4 lit. a *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych*

---

² Dz. U. z 2017 r. poz. 1889

w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek³, czy dyrektora generalnego Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w zarządzeniu Prezydenta RP z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej⁴. W związku z tym, projekt ustawy powinien zostać uzupełniony o wskazanie organów właściwych do otrzymywania oświadczeń majątkowych od dyrektorów generalnych urzędów niebędących członkami korpusu służby cywilnej.

Zgodnie z art. 49 pkt 54 projektu ustawy zobowiązany do złożenia oświadczenia majątkowego jest m.in. urzędnik służby cywilnej. Przepis ten nie uwzględnia obowiązku składania oświadczeń majątkowych przez pracownika służby cywilnej, co stanowi istotne zawężenie kręgu osób zobowiązanych w tym zakresie – w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Różny status członków korpusu służby cywilnej nie wpływa bezpośrednio na zajmowane w urzędzie stanowiska pracy. W związku z tym, zarówno urzędnicy jak i pracownicy służby cywilnej mogą wykonywać takie same zadania, mieć zbliżony zakres odpowiedzialności i ten sam poziom samodzielności. Dlatego też wydaje się, że właściwym kryterium decydującym o obowiązku składania oświadczeń majątkowych w korpusie służby cywilnej powinien być charakter zajmowanego stanowiska pracy a nie status pracowniczy jej członków.

Jednocześnie należy zauważyć, że znajdujące się w treści art. 49 pkt 54 określenie „...inną wewnętrzną jednostką organizacyjną urzędu..” jest nieprecyzyjne i budzi wątpliwości jakie jednostki organizacyjne urzędu projektodawca chciał ująć w tym sformułowaniu.

2
przewodniczącemu
Dechowski Daniel-lesauk..

³ Dz. U. poz. 134, z późn. zm.

⁴ M.P. poz. 1300